Elfde jaer. N° 94. Zaterdag, 6 Augustus 1864.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt s'dingsdags, s'donderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk. . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel. . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeliger conditiën.

TONGEREN, DEN 6 AUGUSTUS.

Kiezingen van den 11 augustus.

Wy verzoeken de kiezers van het arrondissement Tongeren de volgende namen op hunne stembriefjes te schryven :

MM. LODEWYK JULLIOT, uitgaende lid.
Graef WILLEM DE BORCHGRAVE D'ALTENA, burgemeester van Genoels-Elderen.

De kiezers worden verzocht de namen en *voornamen* onzer kandidaten te schryven zoo als zy hier boven aengeduid zyn. De byvoeging der voornamen is noodzakelyk om de vernietiging der stemmen voor te komen.

Kiezers let op!

De kiezingen van aenstaende donderdag hebben eene byzondere beduidenis. Het liberael ministerie hangt er van af. Er wordt beslist tusschen de vrienden der vryheid, der regtvaerdigheid en der rust en de partygangers van het valsche liberalismus dat ons schoone vaderland onder de afschuwelykste dwinglandy verdrukt houdt. België moet in vrede leven, zonder vrede kan nog akkerbouw, nog nyverheid, nog handel bloeijen. Welnu van welken kant bevinden zich de vrienden der vrede en der rust? Zeker niet tusschen onze tegenstrevers die niets anders kennen dan lawyt en oproer voor wie de pavysteen de *ultima ratio* is. Kiezers, dat de private vriendschap voor u in deze gewigtige zaek geene beweegrede zy. Het publiek welzyn moet u alleen voor oogen staen.

Denkt dat met te stemmen voor mynheer de Renesse gy uwe zonen en uw zelven blootstelt aen de droevige gevolgen der bloetwet die de katholyke ernstig zoeken te verzachten en te verbeteren ten voordeele vooral van den kleinen burger en den landbouwer. De liberale integendeel willen dat uwe kinderen, door het noodlot getroffen, de schoonste hunner jeugdige jaren in den militairen dienst gaen verslyten, tot groot bedref der zeden en tot nadeel hunner gezondheid.

Kiezers van buiten, gy weet dat sedert het afzetten van den octroi eene zware impost door de liberalen op het bier is gezet. Het bier is de drank van den landbouwer en van den werkman. De katholyke willen dezen impost verminderen, alsook die op het zout en andere eetwaren rusten. Stemt dus voor de heeren Julliot en de Borchgrave die zich de verdedigers van den arbeider zullen toonen.

En gy allen kiezers zonder uitzondering, gy die aen het geloof van uwe vaderen gehecht zyt, vergeet niet de baldadigheden die zich in deze laetste tyden hebben opgedaen. Vooreerst de kerkhofschenderyen die alle dagen meer gemeen worden. De kerk leert ons dat de mensch die in de roomsche religie gestorven is, afzonderlyk van de ongeloovigen, met zyne geloofsgenoten moet begraven worden. Zulks is van alle tyden erkent en door alle gouvernementen aengenomen geworden. De liberale van dezen tyd hebben anders gepyst. De katholyke vryheid van den kerkhof willen zy vernietigen, maer reeds hebben 700,000 Belgen zich tot de Kamer gewend om tegen deze verdrukking van hun geloof op te komen Zy wachten dat een katholyk ministerie aen hunne gegronde grieven komt voldoening geven.

En de solidairen die den schrikkelyken eed doen van den priester aen hun doodsbed te verstooten, van hunne kinderen zonder doopsel te laten leven en sterven, deze ook zyn de vrienden van het liberael ministerie. Deze goddelooze sekte wordt alle dagen sterker dank aen den onderstand van liberalen wier opperhoofden belooft hebben het kristendom te vernietigen.

Kiezers een laetste woord. Laet u niet misleiden door de arglistigheid uwer vyanden. Zy zullen met schoone woorden u zoeken om te koopen, zy zullen u spreken van de vriendelykheid van de beleefdheid van mynheer de Renesse, maer gy zult hun antwoorden dat met te stemmen voor de heeren Julliot en de Borchgrave gy niet stemt tegen den persoon maer tegen het liberael ministerie en voor het welzyn van het vaderland.

Aen de katholyken!

De stryd die den 11 augustus zal plaets hebben is een beslissende stryd : onder of boven, of de vryheid of het despotismus, het slechtste despotismus, dat welk zynen oorsprong heeft in eene onbepaelde en slecht geplaetste heerschzucht.

Indien gy het wilt, katholyken, zal het schandalig tooneel, dat sedert zoo lang het land verwoest, ophouden; men zal een vry koningdom hebben, met geëerbiedigde nationale instellingen, en het vertegenwoordigend gouvernement weder in achting gebragt en versterkt.

Daerom moet gy maer toonen wie gy zyt.

Door het talryk goed dat gy doet, door het kwaed dat gy belet in de zedelyke gelyk in de stoffelyke orde, hebt gy maer te willen, en krachtdadiglyk te willen, en hetgene gy zyt door het getal zult gy wezen door het uitwerksel.

Verwerpt dus verre van u het gedacht van flauwheid; laet u niet bedriegen door het gebaren van gematigdheid en van verzoening die men aen uwe oogen zal doen glinsteren : de ministers die onze nationale instellingen in gevaer gebragt hebben, zullen niet aerzelen, indien het noodig is, het land zelfs aen hunne ellendige persooneele belangen op te offeren. Zy zullen u omarmen indien gy het wilt; maer het zal zyn om u beter te versmachten.

Overigens, zonder de volledige zegeprael der katholyken, zal het land onophoudelyk geleverd worden aen alle soorten van ontroeringen ; men moet den oproer verpletteren, en, ten dien einde, moeten al de mannen van vrede zich de hand geven, en eens voor goed een einde stellen aen de ministeriele krisis die ten langen laetsten de belgische nationaliteit zou vernietigen.

Aldus doordrongen van de nationale leus, geven wy ons allen de hand, en dat de 11 augustus een nieuw tydstip van vrede en van vryheid zie opkomen!

Moed en volherdheid zullen ons den zegeprael verzekeren!

M. de Renesse en de volksbelangen.

Benevens de politieke kwestie, die voorzeker haer belang heeft, is er eene andere kwestie die verdient van niet uit het oog verloren te worden.

MM. Julliot en graef Willem de Borchgrave zyn voorstaenders van het programma der regterzyde hetwelk aenzienlyke hervormingen zoekt in te voeren.

M. de graef de Renesse in tegendeel is voorstaender van het liberael ministerie hetwelk zich tegen deze hervormingen verzet.

MM. Julliot en de Borchgrave willem de vermindering der militaire lasten, de hervorming der bloedwet, en de andere staetkundige verbeteringen bevat in het programma van M. Dechamps.

M. de Renesse, in tegendeel is de voorstaender van het liberael ministerie hetwelk deze verbeteringen verstoot.

Kiezers, aen wie gaet gy uwe stemmen geven?

Zoo gy de vermindering der imposten en de afschaffing der vervloekte militie-wet verlangt, zoo gy wenscht naer de vermindering van het oorlogs budget, naer de afschaffing der belastingen op bier en zout, naer de vereffening der Antwerpsche kwestie, dan zult gy uwe stemmen aen de katholyke kandidaten geven.

Zoo gy in tegendeel betrouwen hebt in het ministerie hetwelk alle dagen meer milliocnen noodig heeft om Antwerpen te versterken en het leger gestadig op oorlogs voet zal moeten houden, stemt dan voor M. de Renesse.

PIUS IX IN AMERIKA.

In 1823 bood zich, van wege de bisschoppen van Chili in Amerika, een prelaet by Pius VII aen, om eenen afgevaerdigde van den H. Stoel voor die landstreek te vragen. De H. Vader stemde toe in dit verzoek. Hy noemde Monsignor Muzi voor zynen afgezant en gaf hem, als bystander in die netelige zending, den jongen bestuerder van *Tata-Giovanni*, die aldaer zoo vele proeven van wys beleid en voorzigtigen yver had gegeven (1).

Toen ter tyd was de weg over den Oceaen naer Amerika zoo veilig en gemakkelyk niet als heden. Om die rede verschrikte Mastaïs moeder, wanneer zy hoorde wat er gedaen was nopens haren zoon. Zy schreef, buiten zynen weet, eene brief aen den Staetssekretaris om deze reis te beletten.

Pius VII gaf hem daer kennis van, zeggende:

« De gravin, uwe moeder heeft mynen sekretaris geschreven om zich tegen uwe reis te verzetten; doch wy hebben haer geantwoord dat zy niet moet vreezen, dat gy gezond en behouden zult wederkeeren.

En in der daed, twee jaren daerna, was de jonge Mastaï, behouden en gezond, terug van Amerika in de armen zyner verheugde moeder.

De pauselyke afgezanten met hun gevolg waren in Amerika aengeland, en reisden nu naer Santiago, hoofdstad van Chili. Onderwege hielden zy stil by eene kleine herberg afgelegen van alle andere huizing. Daer vonden zy, ziek te bedde, een engelschen krygsoverste, Miller genaemd, die lydende was aen eene hevige koorts. Deze ongelukkige vreemdeling was geenszins bygestaen, zoo als 't zyn erge toestand vereischte.

Dadelyk besloot men dat eene van het gezantschap den verlatenen zieke zou verzorgen, terwyl de anderen hunnen weg naer Santiago zouden voortzetten.

— Maer, zeide de weerd tot dengene die by den zieke bleef, gy zyt een roomsche priester, en die zieke is een anglikaen, een ketter!

— Goede man, antwoordde minzaen de liefdadige priester, de zieke is onze evenmensch.

En hy stond den engelsman by tot dat hy genoegzaem hersteld was om eerlang zyne volle gezondheid te verhopen.

Zoo deed Mastaï, heden Pius IX, zyne intrede in Amerika.

Dit werelddeel bood, in dien tyd nog meer dan heden, eenen ryken oogst aen van zielen, maer weinig in getal waren de arbeiders. Hoe gewigtig en menigvuldig de bezigheden van den jongen afgezant ook waren, toch wist hy tyd genoeg uit te winnen om zich op den zielenarbeid toe te leggen. Hy verkondigde het woord van God, deelde de HH. Sakramenten uit aen lieden, welke sedert verscheidene jaren geen roomschen priester meer hadden gezien. Zulks verrigtte hy met blyden yver, maer tevens met droefheid, ziende dat zoo vele schapen des Heeren, in dit uitgestrekte landschap omdwaelden zonder herder die hen geleidde.

Hiervan de bezorgdheid van Pius IX om zendelingen aen te kweeken voor het behoud en de voortplanting des Geloofs in Amerika en in andere uitheemsche gewesten.

Op zekeren dag zeilde Mastaï van Valparaiso naer Lima toe, om er zynen herderlyken dienst en zielenyver uit te oefenen. Een verschrikkelyk tempeest brak onderwege los, en geeselde in woede de ontstuimige baren der zee. Er was geene redding meer te hopen voor het schip dat Mastaï droeg: het ging ongetwyfeld tegen de rotsen verbryzeld en met zyne vracht door de golven verslonden worden. Maer het oog der Voorzienigheid sloeg den yverigen zendeling gade. Zy deed het gevaer bemerken aen eenen armen visscher, Bako genaemd, die het strand bewoonde. Deze roeide met zyne schuit dwars door de woelige baren heen om hulp en bystand toe te brengen. Hy genaekte, na veel worstelens, het noodlydende schip, sprong aen boord en nam de plaets des stuermans in. Met het gevaer dier zee overbekend zynde, stuerde hy het hollende schip zoo behendig tusschen klip en rotsen door, dat hy veilig en ongehinderd de kleine haven van Arika binnenvoer.

Na God schreef Mastaï zyn levensbehoud toe aen den klocken Bako.

s'Anderen daegs zocht hy zynen redder op in zyne visschershut en schonk hem, uit dankbaerheid, eene beurs met vier honderd piasters in, dat is omtrent de twee duizend franken.

Nooit heeft Mastaï zynen redder uit het geheugen noch uit 't hert verloren. Paus geworden zynde, zond hy hem zyn afbeeldsel met eene gelyke som van piasters. Maer de eerste gift had aen Bako zegen gebragt : hy was ryk geworden. Vol erkentenis en dankbaerheid bouwde hy, met dat tweede geld, eene kapel op het strand ter eere van *Maria, sterre der zee*, en hing er het afbeeldsel in van zynen onvergetelyken weldoener.

Wederzydsche dankbaerheid, welke twee edele herten verknocht met den band van wederzydsche weldaden!

(1) Zy waren gevolmagtigd om de betrekkingen te regelen tusschen de katholyke Kerk en de nieuwe republieken, welke ontstaen waren ten gevolge eener scheuring met Chili, Perou en Mexiko. Voorwaer eene zending van groot belang.